

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/94/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617204496
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5617204496.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s. r. o., so sídlom Bratislava, Martinčekova 13, IČO: 50 361 368, proti žalovanému L. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. B., Q., Q. J. XXX/XX, v spore o zaplatenie 1948,19 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie o zaplatenie úrokov vo výške 500 eur sa zastavuje.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

Žalovanému sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 22. 5. 2017, sa pôvodný žalobca (M. S., a. s.) domáhal voči žalovanému zaplatenia 1948,19 eura, úrokov vo výške 606,97 eura, úrokov vo výške 6,35 eura, úrokov vo výške 24,5 % ročne zo sumy 1948,19 eura od 25. 4. 2017 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1948,19 eura od 25. 4. 2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX, uzavretej so žalovaným dňa 10. 5. 2013. V žalobe uviedol, že na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v splátkach dojednaných v zmluve. Žalovaný splnil svoj záväzok len čiastočne. Keďže žalovaný si svoje povinnosti zo zmluvy neplnil, vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Žalovaný plnil svoj dlh len čiastočne, pričom v období od 23. 10. 2015 do 26. 4. 2017 vykonal úhrady v celkovej výške 1450 eur.

2. Žalovaný nevyužil svoje procesné právo v zmysle § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku a k podanej žalobe sa nevyjadril, hoci bol na to vyzvaný uznesením zo dňa 20. 7. 2017, ktoré prevzal dňa 14. 8. 2017. Na pojednávaní namietal uzavretie zmluvy o úvere a poskytnutie úveru, tvrdiac, že vo veci už bolo rozhodnuté, pričom s M.Š. S., a. s. uzavrel len jednu zmluvu.

3. Uznesením zo dňa 6. 11. 2017 súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpila obchodná spoločnosť BENCONT COLLECTION, a. s., z dôvodu postúpenia žalovanej pohľadávky po podaní žaloby.

4. V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 5. 2. 2018, žalobca uviedol, že úver vyhlásil pôvodný žalobca za predčasne splatný ku dňu 16. 5. 2014. Žalovaný uhradil celkovo 1645,96 eura, ktoré boli započítané vo výške 49,24 eura na poplatky, vo výške 1544,91 eura na úroky a úroky z omeškania a vo výške 51,81 eura na istinu. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v splátkach vo výške 59 eur mesačne, počnúc

dňom 15. 6. 2013. Na možnosť predčasného zosplatnenia úveru upozornil žalovaného listom zo dňa 29. 4. 2014. Suma zmluvných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje 483,50 eura a suma úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru 7,44 eura, spolu 490,94 eura, od ktorých odpočítali úhrady žalovaného vo výške 184,19 eura. Suma zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje 306,75 eura. Suma zmluvných úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru predstavuje 1373,07 eura a suma úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru 294,23 eura, spolu 1667,30 eura, od ktorej odpočítali úhrady žalovaného vo výške 1360,72 eura, preto výsledná suma zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru predstavuje 306,58 eura. Úroky do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, spolu s úrokmi od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do 31. 3. 2017, predstavujú 613,33 eura. Po vyhotovení žaloby žalovaný uhradil sumu 450 eur, ktorá bola započítaná v celom rozsahu na úroky. Poslednú úhradu vykonal dňa 29. 1. 2018. Z uvedeného dôvodu vzal podanú žalobu v časti úrokov a úrokov z omeškania v časti prevyšujúcej sumu 163,32 eura späť a navrhol, aby žalovanému bolo uložené zaplatiť mu 1948,19 eura, úroky a úroky vyčíslené do 31. 3. 2017 vo výške 163,32 eura, úroky vo výške 24,5 % ročne zo sumy 1948,19 eura od 25. 4. 2017 do zaplattenia a úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1948,19 eura od 25. 4. 2017 do zaplattenia.

5. V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 28. 2. 2018, žalobca uviedol, že v súdnom konaní si nárokuje zaplattenie dlžnej sumy vyplývajúcej zo zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2000 eur. Jeho právny predchodca so žalovaným uzatvoril aj zmluvu o úvere číslo XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 3000 eur, pričom nároky vyplývajúce z uvedenej úverovej zmluvy boli uplatnené v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 4Csp/93/2017. Žalovaný teda uzatvoril dve samostatné úverové zmluvy, na základe ktorých mu jeho právny predchodca poskytol sumu 3000 eur a 2000 eur. Čerpanie úveru vyplýva z listinného dôkazu „Aktuálny stav úveru“, kde je uvedené pod položkou „Uskutočnené čerpania“ čerpanie úveru dňa 13. 5. 2013 vo výške 2000 eur na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX. Zmluva obsahuje údaj týkajúci sa doby trvania zmluvy, a to v čl. 3 bod 1, v kolónke „Počet mesačných splátok“, ktorý je stanovený na 60 mesiacov. Celkovú čiastku úveru tvorí súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom, o ktorých bol žalovaný oboznámený v časti 3 zmluvy. Údaj o výške poskytnutého úveru a celkovej výške nákladov zmluva o úvere obsahuje. Samotné číselné neuvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nemožno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy o úvere, nakoľko celková čiastka úveru je zo zmluvy jednoznačne identifikovateľná jednoduchým matematickým súčtom výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré zmluva obsahuje. Žalovaný dňa 26. 2. 2018 vykonal úhradu v sume 50 eur, ktorá bola započítaná na úroky, preto z uvedeného dôvodu vzal podanú žalobu späť a navrhol, aby žalovanému bolo uložené zaplatiť mu, pokiaľ ide o úroky, sumu 113,32 eura.

6. Žalovaný pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že každý mesiac mu sťahujú na úhradu dlhu 50 eur. Dostal kartu, ktorou mohol vyberať z M. S., teda nedostal naraz 2000 eur, resp. 3000 eur. Niekedy vybral 200 eur, niekedy 300 eur. Úver by mohol splácať po 100 eur mesačne.

7. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

X. M. S., a. s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 10. 5. 2013 zmluvu o úvere dostupná pôžička číslo XXXXXXXXXXXX, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 2000 eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť, spolu s dojednaným úrokom vo výške 24,5 % ročne, v 60 mesačných splátkach vo výške 59 eur, s konečnou splatnosťou úveru 15. 5. 2018. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 27,44 %, priemerná hodnota RPMN 18,53 %, celková výška nákladov 1465,59 eura. Z výpisu „Aktuálny stav úveru ku dňu 24. 4. 2017“ vyplýva, že žalovaný čerpal úver vo výške 2000 eur dňa 13. 5. 2013, na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý je uvedený ako osobný účet žalovaného v článku 3 ods. 1 zmluvy o úvere. Podľa prehľadu zaplattených splátok, žalovaný zaplatil od 15. 6. 2013 do 27. 3. 2017 právnenému predchodcovi žalobcu spolu 1645,96 eura, od 28. 3. 2017 do vyhlásenia rozsudku 550 eur, spolu 2195,96 eura. Dňa 30. 4. 2014 M. S., a. s. upozornila žalovaného na porušenie povinnosti splácať svoje záväzky a v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na možnosť zosplatnenia úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Dňa 16. 5. 2014 M. S., a. s. vyhlásila predčasnú splatnosť úveru ku dňu 16. 5. 2014 a vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej istiny vo výške 1948,19 eura, úrokov vo výške 306,74 eura a poplatkov za upomienky vo výške 39,28 eura, spolu 2294,21 eura, v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Zásielka bola uložená na pošte dňa 21. 5. 2014. Podľa

článku 6.2 Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička, ak klient je v omeškaní s platením čo i len jednej splátky v plnej, resp. čiastočnej výške, je banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru, vrátane príslušenstva. Podľa časti III. článok 3.12 písm. b) v spojení s článkom 3.11 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok M. S., a. s., ak klient je v omeškaní s plnením splátok dohodnutých v zmluve o úvere viac ako 10 dní, je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky banky zo zmluvy o úvere pred termínom konečnej splatnosti, pričom klient je povinný splatiť pohľadávku banky v lehote, ktorú banka určí v oznámení doručenom klientovi. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 4Csp/93/2017, zo dňa 26. 9. 2017, bola žaloba žalobcu voči žalovanému v spore o zaplatenie peňažnej pohľadávky 2979,29 eura s príslušenstvom zamietnutá a žalovanému nebola priznaná náhrada trov konania. Žalobca sa v uvedenom spore žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXXXX, uzavretej medzi žalovaným a M. S., a. s. Obchodná spoločnosť KOVOTECHNO-LM, spol. s r. o. (zamestnávateľ žalovaného) súdu oznámila, že v prospech obchodnej spoločnosti BENCONT COLLECTION, a. s. vykonáva dva druhy zrážok zo mzdy žalovaného, a to na pohľadávku č. XXXXXXXXXXXX a na pohľadávku č. XXXXXXXXXXXX vo výške 3100,90 eura na základe dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 12. 8. 2015 od septembra 2015, pričom doposiaľ bolo zrazené 1900 eur.

9. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

10. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd konanie v časti o zaplatenie úrokov vo výške 500 eur zastavil, nakoľko žalobca vzal podanú žalobu v uvedenej časti späť, pričom uvedený dispozitívny úkon mu prislúchal. Žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t. j. k 10. 5. 2013 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

20. Podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

22. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

23. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

25. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanú žalobu v zostávajúcej časti zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o úvere, uzavretej medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným. Žalovaný uzavretie zmluvy o úvere a poskytnutie úveru rozporoval, poukazujúc na to, že mu bol poskytnutý len jeden úver, o ktorom už bolo rozhodnuté. Žalovaný však svoje tvrdenia nepreukázal. Žalovaný pravosť svojho podpisu na zmluve o úvere zo dňa 10. 5. 2013 nespochybnil, na pojednávaní uviedol, že na zmluve sa nachádza jeho podpis. Z rozsudku v spore, vedenom Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 4Csp/93/2017, mal súd preukázané, že súdom bolo rozhodnuté o nároku žalobcu voči žalovanému z inej zmluvy o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3000 eur. Uvedené skutočnosti vyplývajú aj oznámenia zamestnávateľa žalovaného, ktorý mu vykonáva zrážky zo mzdy na základe dvoch dohôd o zrážkach zo mzdy na vymoženie dvoch rozdielnych pohľadávok. Z výpisu „Aktuálny stavu úveru ku dňu 24. 4. 2017“ mal súd preukázané, že žalovanému bol úver poskytnutý jednorazovo vo výške 2000 eur, a to na jeho osobný účet, uvedený v zmluve o úvere. Z vykonaného dokazovania mal súd preto preukázané, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému úver, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v mesačných splátkach, spolu s dojednaným úrokom. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom (keďže právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný, naopak, pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu podnikateľskej činnosti), jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Keďže žalovaný si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere, a to povinnosť uhrádzať riadne a včas dojednané splátky, neplnil, právny predchodca žalobcu ho v zmysle zákonného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil na možnosť predčasného zosplatnenia úveru a následne využil svoje právo žiadať splatenie celého úveru v zmysle zákonného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. V súlade s ustanovením článku 3.12 písm. b) v spojení s článkom 3.11 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok M. S., a. s., došlo ku splatnosti úveru uplynutím lehoty na plnenie, určenej právnym predchodcom žalobcu vo výzve na predčasné splatenie úveru, t. j. desiatym dňom po doručení výzvy žalovanému. Výzva bola doručená žalovanému formou fikcie doručenia, pričom zásielka bola

uložená na pošte dňa 21. 5. 2014, kedy sa dostala do sféry dispozície žalovaného (v zmysle zákonného ustanovenia § 45 Občianskeho zákonníka), preto sa dňom 31. 5. 2014 stal úver splatným. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, je údaj o dobe trvania zmluvy. Absenciu uvedeného údaju zákonné ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. V zmluve o úvere, uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, údaj o dobe trvania zmluvy absentoval. Pokiaľ žalobca poukazoval na to, že uvedený údaj je dojednaný v článku 3 bod 1 zmluvy, v časti „Počet mesačných splátok“, súd sa s jeho argumentáciou nestotožnil. Súd mal za to, že údaj o počte mesačných splátok je úplne rozdielnou veličinou oproti dojednaniu o dobe trvania zmluvy. Uvedená skutočnosť napokon vyplýva aj zo samotného zákonného ustanovenia § 9 ods. 1 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého je údaj o počte splátok úveru samostatnou veličinou, ktorá musí byť obligatórne dojednaná v zmluve o úvere. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je, v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmysle zákonného ustanovenia § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú pritom všetky náklady, vrátane úrokov, provízií, dane a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Celkové náklady spotrebiteľa sú teda rozdielnou veličinou oproti celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktorá je tvorená súčtom samotného spotrebiteľského úveru (v danom prípade 2000 eur) a celkových nákladov spotrebiteľa, t. j. najmä sumou úrokov a poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o úvere, uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, však údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, neobsahovala. Zmluva obsahovala len údaj o celkovej výške nákladov spotrebiteľa na spotrebiteľský úver. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na to, že žalovaný sa zaviazal splatiť úver v 60 mesačných splátkach po 59 eur, čo činí spolu 3540 eur. Keďže výška úveru predstavovala 2000 eur a v zmluve o úvere neboli individuálne dojednané žiadne ďalšie poplatky, ktoré by bol žalovaný povinný veriteľovi zaplatiť, predstavovala suma celkových nákladov na spotrebiteľský úver 1540 eur, nie 1465,59 eura, ako je uvedené v zmluve. Zákonné ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionuje absenciu údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Pokiaľ žalobca poukazoval na to, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je tvorená súčtom výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom, ktoré sú uvedené v článku 3 zmluvy, a na ktoré bol aj žalovaný upozornený, súd nemal preukázanú dôvodnosť uvedenej právnej argumentácie. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom je nepochybné, že uvedeným údajom sa rozumie konkrétna výška (suma), ktorú musí spotrebiteľ pri riadnom plnení si zmluvy zaplatiť. Nepostačuje, ak je uvedené obligatórne zmluvné dojednanie nahradené len uvedením spôsobom výpočtu celkovej čiastky. Údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, predstavuje dôležitú informáciu pre spotrebiteľa, nakoľko vyjadruje, akú celkovú sumu je povinný veriteľovi pri riadnom plnení záväzkov zo zmluvy o úvere zaplatiť. Z dôvodu, že úver, poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanému, sa, z vyššie uvedených dôvodov, považuje za bezúročný a bez poplatkov, prislúchalo žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi, len právo na vrátenie sumy poskytnutého úveru, t. j. 2000 eur. Keďže žalovaný zaplatil právnenému predchodcovi žalobcu, resp. žalobcovi, spolu 2195,96 eura, splnil si všetky záväzky zo zmluvy o úvere, a preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie žiadneho plnenia.

1. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

2. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

3. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

4. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku vznikol nárok na náhradu trov konania v spore úspešnejšiemu žalovanému (keďže žalobca bol úspešný len v časti, v

ktorej bolo konanie o zaplatenie 500 eur zastavené z dôvodu úhrad, vykonaných žalovaným po začatí sporu). Nakoľko žalovaný výslovne uviedol, že si nárok na náhradu trov konania neuplatňuje, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.